

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615211303
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615211303.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: X.. U. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XX, Q., občan SR, právne zastúpený JUDr. Zuzanou Šimovou, advokátkou, so sídlom Komenského č. 18, Lučenec proti odporcovi Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova č. 36, Bratislava, v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/265/2015- 32 zo dňa 11. 08. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľovi ukladá, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku uznesenia Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/265/2015-32 zo dňa 11. 08. 2015.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd vo forme predbežného opatrenia zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku odvolaním napadnutého uznesenia. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu na okresný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadal zakázať odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXX pre kat. územie N. A., obec N. A., okres Q. ako parcely registra „E“ č. XXX/X trvalé trávnaté porasty, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X lesné pozemky, č. XXX/X trvalé trávnaté porasty, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X orná pôda, č. XXX/X lesné pozemky pod B 1 v podiele 1/1, a to tieto nehnuteľnosti predať, darovať, prenajať, zapožičať, zaťažiť záložným právom až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Uznesením č. k. 7C/265/2015-19 zo dňa 03. 08. 2015 vyzval okresný súd navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje písomné podanie, doručené okresnému súdu dňa 31. 07. 2015 o náležitosti návrhu v zmysle § 75 ods. 2 OSP; navrhovateľ svoje podanie doplnil v zákonnej lehote dňa 06. 08. 2015. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že právny zástupca navrhovateľa v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia poukázal na tú skutočnosť, že zo strany odporcu ide o protizákonné právne úkony, ktorými sa odporca domohol vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, čomu navrhovateľ nerozumie, pričom predovšetkým nerozumie tomu, kedy bolo zo strany odporcu začaté konanie o prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva po poručiteľovi. Uviedol, že ide o zásadné porušenie jeho vlastníckych práv ako zákonného dediča, do ktorých odporca neoprávnene zasiahol a preto sa domáha odstránenia spornosti vlastníckych práv vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam (kým nebude rozhodnuté vo veci samej) podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že navrhovateľ poukázal na to, že z dedičského spisu, vedeného u súdneho komisára JUDr. Barancovej vyplýva, že pred tým ako podal návrh na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva, takýto návrh podala aj Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, avšak toto konanie bolo zastavené, nakoľko navrhovateľ Slovenská republika,

zastúpená Slovenským pozemkovým fondom vzala návrh na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva späť. Dôvodom tohto späťvzatia bola skutočnosť, že Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom ako navrhovateľ nepreukázala, že je oprávneným dedičom a na vyžiadanie súdneho komisára nevedela predložiť konfiškačné listiny. Následne až po podaní návrhu navrhovateľa na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva, sa Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom stala vlastníkom sporných nehnuteľností. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že má dôvodnú obavu, že týmto unáhleným a nezákonným spôsobom nadobudnutia sporných nehnuteľností do vlastníctva Slovenskej republiky, mu hrozí bezprostredná ujma, pretože Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom má podľa názoru navrhovateľa záujem na scudzení týchto nehnuteľností.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 74 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP), ďalej na ust. § 75 ods. 2 OSP, na ust. § 76 ods. 1 písm. e) OSP a na ust. § 76 ods. 3 a 4 OSP.

Uviedol, že po oboznámení sa s dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako aj s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, dospel k záveru, že navrhovateľ osvedčil dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a to z toho dôvodu, že prípadným konaním odporcu by mohli byť poškodené záujmy a práva navrhovateľa. Preto okresný súd nariadil predbežné opatrenie a odporcovi zakázal nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku odvolaním napadnutého uznesenia a to tieto nehnuteľnosti predať, darovať, prenajať, zapožičať, zaťažiť záložným právom, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že nakoľko v celom rozsahu vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ďalšie dôvody v súlade s ust. § 76 ods. 4 OSP neuviedol.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 31. 07. 2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadal zakázať odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami, a ktorý návrh na výzvu súdu doplnil dňa 06. 08. 2015. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní uviedol, že samotný návrh, ani jeho doplnenie mu do dňa podania jeho odvolania nebol okresným súdom doručený. Poukázal na ust. § 75 ods. 8, veta druhá OSP, kde sa uvádza, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Zdôraznil, že procesným postupom prvostupňového súdu, ktorý v danom prípade nerešpektoval ust. § 75 ods. 8 OSP, došlo k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Vada tejto povahy je dôvodom, pre ktorý odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie vzhľadom na ust. § 221 ods. 3 OSP síce zrušiť nemôže, ale môže rozhodnúť, že odvolaním napadnuté rozhodnutie zmení tak, že návrh v celom rozsahu zamietne, čoho sa odvolateľ týmto odvolaním aj domáha. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že hoci už táto samotná okolnosť zakladá dôvod na zamietnutie návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, považuje za potrebné vyjadriť sa aj ku skutkovým a právnym dôvodom odvolaním napadnutého rozhodnutia a to tak, že podľa jeho názoru, tvrdenia navrhovateľa uvádzané v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia sú nie len vágne, ale predovšetkým nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko z uznesenia Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5D/304/2015 (Dnot 103/2015) z 11. 06. 2015 vyplýva, že dedičské konanie po poručiteľovi V. N., v ktorom bol navrhovateľom Okresný úrad Banská Bystrica a nie Slovenský pozemkový fond, bolo zastavené z toho dôvodu, že: „nehnuteľnosti nachádzajúce sa pkv. XXX katastrálne územie N. A. boli skonfiškované, a teda do dedičstva po poručiteľovi nepatria" a nie navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom ako navrhovateľ nepotvrdila (nepreukázala), že je oprávneným dedičom. Slovenská republika nemohla dediť po poručiteľovi V. N., pretože sama už bola vlastníkom predmetných nehnuteľností. Zo zápisnice č. D 628/78-2 napísanej na Štátnom notárstve v Lučenci dňa 20. 06. 1978, ktorou sa zisťuje majetok po nebohom V. N. rovnako vyplýva, že: „všetky nehnuteľnosti boli v celosti konfiškované na zákl. Čs 503/48, z toho dôvodu sa konanie zastavuje, pretože uvedené nehnuteľnosti sú vlastníctvom Čsl. štátu". Uznesením Štátneho notárstva v Lučenci D 1309/63-10 zo dňa 28. 01. 1964 bolo dedičské konanie po poručiteľovi V. N. zastavené, lebo poručiteľ nezanechal žiadny majetok. Uvádza sa v ňom, že: „Nehnuteľnosti, ktoré sú vedené na meno poručiteľa vo vložkách číslo XXX, XXX a XXX kat. úz. N. A. sú konfiškované a do dedičstva nepatria". Slovenský pozemkový

fond ako správca dotknutých nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky v súlade so zákonom požiadal Okresný úrad XX., katastrálny odbor o zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam listom číslo SPFZ/2015/070079 zo dňa 07. 06. 2015, preto sa ohradzuje voči tvrdeniam navrhovateľa, podľa ktorých: „zo strany odporcu ide o protizákonné právne úkony, ktorými sa odporca domohol vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam“, resp. „Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom má zrejme eminentný záujem na scudzení“ a pod. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní zdôraznil, že Slovenský pozemkový fond spravuje a nakladá s majetkom Slovenskej republiky podľa prísne a presne stanovených pravidiel vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov výlučne zákonným spôsobom. Na základe uvedených skutočností najmä s prihliadnutím na okolnosť, že odporcovi nebol doručený návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia ani jeho doplnenie, v dôsledku čoho si odporca nemohol uplatniť kvalifikovanejšiu obranu, ale aj vzhľadom na predkladané dôkazy svedčiace o skutočnosti, že vlastníkom nehnuteľností, s ktorými prvostupňový súd zakázal odvolateľovi nakladať, je Slovenská republika, odporca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/265/2015-32 zo dňa 11. 08. 2015 zmenil tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietne.

K obsahu odvolania odporcu sa navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ odporca vo svojom odvolaní namieta tú skutočnosť, že mu nebol okresným súdom spolu s odvolaním napadnutým uznesením doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. §221 ods. 1 písm. f) OSP a preto sa domáha, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že návrh v celom rozsahu zamietne, tak navrhovateľ považuje za potrebné uviesť, že zo zákonného ust. § 221 ods. 3 OSP je zrejmé, že odvolací súd v rámci odvolacieho konania

nemôže zrušiť rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia, nakoľko odsek 3

ust. § 221 OSP obsahuje osobitnú úpravu, ktorá sa použije v prípade, keď súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu, ktorým okresný súd rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podľa ktorej odvolací súd môže uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť iba v prípade, ak súčasne zastavuje konanie. Ak nie sú dané dôvody na zastavenie konania, musí odvolací súd o odvolaní rozhodnúť buď tak, že odvolaním napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 219 OSP potvrdí, alebo tak, že odvolaním napadnuté uznesenie v zmysle § 220 OSP zmení. Odporca svoje odvolanie odôvodnil tým, že konštatoval, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa názoru navrhovateľa mylné tvrdenie, pretože pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým súd účastníkovi konania znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Pokiaľ ide o tvrdenie odporcu, že dedičské konanie po poručiteľovi XXX/XXXXN. bolo zastavené z toho dôvodu, že Slovenská republika nemohla po poručiteľovi dediť, pretože sama už bola vlastníkom predmetných nehnuteľností, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že popiera skutočnosť, že by bolo dedičské konanie vedené pod sp. zn. 5D 304/2015 z 11.06.2015 zastavené z dôvodu, ktorý uvádza odporca, nakoľko z uznesenia Okresného súdu Lučenec zo dňa 11.06.2015, sp. zn. 5D 304/2015 nevyplýva tá skutočnosť, že by odporca v tomto dedičskom konaní zobral návrh na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva späť z toho dôvodu, že sa už v tom čase cítil ako vlastníkom predmetných nehnuteľností, pretože ak by sa odporca v čase podania návrhu na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva cítil byť vlastníkom predmetných nehnuteľností, tak by nepodal návrh na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho dedičstva.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu ďalej uviedol, že pokiaľ sa odporca vo svojom odvolaní odvoláva na zápisnicu D 628/78 zo dňa 20.06.1978, v ktorej sa uvádza, že všetky nehnuteľnosti boli v celosti konfiškované na základe Čs 503/48, a z toho dôvodu sa konanie zastavilo a takisto poukázal na uznesenie Štátneho notárstva v Lučenci D 1309/63 zo dňa 28.01.1964, ktorým bolo dedičské konanie po poručiteľovi zastavené, lebo poručiteľ nezanechal žiadny majetok, nakoľko nehnuteľnosti v vložkách č. XXX, XXX a XXX v k. ú. N. A. sú konfiškované a do dedičstva nepatria, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že nie sú mu známe okolnosti, na základe ktorých sa odporca k vyššie uvedeným listinám o konfiškácii dopracoval, nakoľko dedičské spisy D 1309/1963 a D 628/1978 sa v archíve okresného súdu nenachádzali ani v čase podania návrhu na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva odporcom a ani pred podaním tohto návrhu, v čase keď sa navrhovateľ domáhal svojich dedičských práv, pričom navrhovateľ ako oprávnený dedič celé roky nevedel o konfiškácii majetku a takéto listiny k dispozícii nemal. Až následne po podaní návrhu

na prejednanie novoobjaveného majetku patriaceho do dedičstva navrhovateľ zistil, že predmetné nehnuteľnosti vedené v kat. území N. A., obec N. A., okres Q. na LV č. XXX a č. XXX boli medzičasom prevedené do vlastníctva Slovenskej republiky pod č. Z 2901/15-v.z. 181/15, napriek tomu že celé desaťky rokov bol ako ich vlastník na listoch vlastníctva vedený V. N.; uvedené nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX a XXX, kat. úz. N. A. sú po zmene vlastníctva zapísané na LV č. XXX, kat. úz. N. A.. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu dal do pozornosti odvolaciemu súdu tú skutočnosť, že odporca mal možnosť podať žiadosť o zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam do evidencie nehnuteľností do schválenia ROEPU, avšak ani po schválení ROEPU v intraviláne k. ú. N. A. v zákonnej lehote žiadnym spôsobom nenamietal vlastníctvo poručiteľa W. N. a ani sa nedomáhal vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam. Zhotoviteľ ROEPU v predmetnej veci vychádzal z dokladov, na základe ktorých bolo zapísané vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam na poručiteľa V. N. nar. XX.XX.XXXX, zomrelého 28.10.1963. Pokiaľ boli uvedené sporné nehnuteľnosti konfiškované, tak ako tvrdí odporca, musel by byť konfiškovaný celý majetok V. N. a nie len jeho časť, o ktorú odporca prejavil záujem. Uvedený postup odporcu, na základe ktorého došlo k zápisu predmetných nehnuteľností do jeho vlastníctva, je podľa navrhovateľa v rozpore so zákonom, pričom ide o hrubé porušenie dobrých mravov. V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu navrhovateľ uviedol, že trvá na tom, že ide o zásadné porušenie jeho vlastníckych práv ako zákonného dediča, do ktorých odporca neoprávnene zasiahol a preto sa domáhal odstránenia spornosti vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia do času, kým nebude rozhodnuté vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese. Občiansky súdny poriadok rozlišuje niekoľko druhov predbežných opatrení, ktoré sa odlišujú svojim obsahom a spôsobom nariadenia. V každom prípade však základným znakom predbežného opatrenia je jeho dočasnosť a provizórnosť (čo vyplýva zo samotného označenia uvedeného procesného inštitútu - „predbežné opatrenie“) v tom slova zmysle, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi konkrétnych právnych vzťahov, ale o úpravu dočasnú, provizórnu. Súd, ktorý následne rozhoduje vo veci samej nie je viazaný výrokom rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, resp. skutočnosťou, či rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo alebo nebolo vydané. Významným prvkom uplatňovaným v súvislosti s nariadením predbežného opatrenia je zásada proporcionality, ktorá sa prejavuje v tom, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí súd posudzovať rovnováhu individuálnych záujmov, ktoré by mohli byť nariadením resp. nenariadením predbežného opatrenia dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok odporcu, ktorý v odvolaní namietal, že a) mu bola postupom okresného súdu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže mu okresný súd spolu s rozhodnutím o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia nedoručil návrh na nariadenie predbežného opatrenia, tak ako to vyžaduje ust. § 75 ods. 8 OSP a že b) návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia neobstojí a to tak po stránke skutkovej ako aj právnej.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 75 ods. 8 OSP a nedoručil odporcovi spolu s uznesením o nariadení predbežného opatrenia aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, tak v dôsledku uvedeného procesného postupu okresného súdu bolo odporcovi odňaté právo konať pred súdom, pretože právo oboznámiť sa s návrhom na začatie konania patrí k základným právam účastníkov konania vystupujúcim na opačnej sporovej strane ako navrhovateľ a je vyjadrením zásady kontradiktórnosti konania. Pokiaľ je toto právo účastníka konania postupom súdu porušené, tak konanie je poznačené takou vadou konania, ktorá vo všeobecnosti zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (pokiaľ nejde o rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia). Právna úprava spôsobu rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia obsiahnutá v ust. § 221 ods. 3 OSP, však neumožňuje zrušenie takéhoto rozhodnutia prvostupňového súdu bez toho, aby bolo konanie zároveň zastavené, na čo musia byť splnené zákonom stanovené dôvody na zastavenie konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd

nemôže odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť, nakoľko takýto postup by bol v rozpore s ust. § 221 ods. 3 OSP, rovnako ako z dôvodu odňatia možnosti odporcu konať pred súdom nemôže odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ani zmeniť, pretože odňatie možnosti konať pred súdom nie je dôvodom na zmenu rozhodnutia podľa ust. § 220 OSP.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku odporcu, ktorá sa týka skutkovej a právnej neopodstatnenosti návrhu navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že rozsah dokazovania pri inštitúte predbežného opatrenia neumožňuje (vzhľadom na požiadavku rýchleho rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplývajúcu z ust. § 75 ods. 4 OSP) vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom na vysporiadanie sa s argumentáciou prezentovanou účastníkmi konania vo vzťahu k vlastníctvu predmetných nehnuteľností. To však neznamená, že odvolací súd sa stotožňuje s jednostrannými tvrdeniami navrhovateľa o tom, že odporca nadobudol predmetné nehnuteľnosti v rozpore so zákonom, pretože takýto záver môže vychádzať len z potrebného dokazovania vykonaného v konaní vedenom na základe žaloby o určenie vlastníckeho práva proti súčasnému vlastníkovi predmetných nehnuteľností. Z obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia však nevyplýva, že by navrhovateľ podal takúto žalobu, ale to, že navrhovateľ sa rozhodol uvedenú situáciu riešiť podaním návrhu na prejednanie novoobjaveného majetku poručiťľa podľa ust. § 175x OSP, preto okresný súd (tak ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia) posúdil návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia ako návrh podaný pred začatím konania vo veci samej (§ 74 ods. 1 OSP). V každom prípade však, pokiaľ nie je otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam právoplatným rozhodnutím súdu vyriešená, je vhodné a opodstatnené, aby v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. e) OSP odporca nenakladal s predmetnými nehnuteľnosťami a to spôsobom a v rozsahu určenom v odvolaním napadnutom uznesení okresného súdu, preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil, zároveň však navrhovateľovi uložil v zmysle ust. § 77 ods. 1 písm. a) OSP povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu X : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.